

Director
ILIE PĂUNESCU
Director economic
MIRCEA CIUMARA

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXIV

(Seria a IV-a nr. 735)

MARTI

1 decembrie 1992

4 pagini — 15 lei

P1805B

FĂURITORII ROMÂNIEI MARI

MIHAI VITEAZUL

Cronica de Oțel a Regelui Ferdinand

FLODOR

STEFAN CICEO-POP

REGHELE CAROL I

REGINA ELISABETA

IULIU MANIU

IOAN I. C. BRĂTIANU

REGINA MARIA

PAN. HALIPPA

REGHELE FERDINAND I.

Dilegii care a prezentat actual Unitatea, Dr. Odobescu, Episcopul Miron Clădean, Episcopul Moesiei, Dr. Vasile Voievod, Cinecăciuc.

Ziua de 1 Decembrie 1918, este Proclamația Nașterii României. Pe înșinutele ei neputințe, din cînd Timișoara și-a deschis Biserica Neamului, sunt învocate numele fătorilor oraș, ce dețin Traian și până la cel din urmă soldan și ciborul său, prin faptele eroice lor, au obținut o vîrdeală, le edifici România de astăzi. Numărul lor este estimat de mare. Din mulțimea eroulor, se desprează înălțat, cîteva figură, care strălucesc mai mult, figurile celeste, ce au grăbit prin faptele lor, înălțarea României Mari.

Ca începătoare, în 28 Octombrie 1892, Mihai Viteazul a făcut primul pas, continuând pe urmă o etapă, sub un singur acut, întreaga naștere românească. La 19 August 1901 însă, trădarea oltăului său, Basta, reușea, odăzit cu capul Domnitorului și visul milenar al românilor. De atunci, se pot numi simboluri românești, pură vestidă vecinătății, când în 24 Ianuarie 1859, Domnitorul Alessandru I. Cuza, renunță din el, Moldova și Muntenia. La 1877-1878, Domnitorul Carol I - moștenitor Regal - căpăta neutralitatea celor două principiate, iar în 1 Decembrie 1913, Regele Ferdinand I, domneste pe România Mare, peste aceea Româdia, care a fost vizual săracită noastră. Nunta Regelui Elisabeta și a Regelui Maria, cu Iuliu Maniu, Stefan Ciceo-Pop, Ion I. C. Brătianu, Floodor, Pan Halippa, sunt stăpîni legate de înălțarea acestui vis și istoria îi va înscrise în cale dintă răbdări ale fizurilor.

CONȘTIINȚA UNITĂȚII NU NE-A PĂRĂSIT NICIODATĂ

La 1 Decembrie 1992 se împlinesc 74 de ani de la unirea Transilvaniei cu Patria Mamă, eveniment inserat cu iliere de aur în viață și istoria poporului nostru, care a marcat înceierea procesului de făurire a statului unitar român.

Zi de amintire ca și a împlinită unuia vis de sute de ani, zisă după ce înfrângător, pregătit prin lupte și suferințe,

zisă după ce înfrângător, pregătit prin lupte și suferințe,

ape de năvălitori și vițuri cumplite s-au abătut asupra noastră, dar noi, pietrele, am rămas și n-am putut să clinimă,

dacă loc. Unora îl s-a părut că am fost împărțiti, dacă noi am sănătate, că de la Rîm nu tragem și cîntăm "dintîn curăm".

Mircea Costică cronicarul scria: „Locul ecuestru unde este astăzi Ardealul cu Maramureșul și Tara Olteștilor,

Domășia și Tara Muntească este de fapt Dacia, cum Dacia este și tot Ardealul cu Maramureșul și Tara Olteștilor,

despartiriile noastre nu ne-au despărțit. Conștiința unității nu ne-a

părăsit. Pe drept cuvînt spunea în 1915 Nicolae Iorga: „Sunt un singur trup acest neam. Grănită, da; peste carneasă, apăsând-o fără a o tăia, dar grănită în sufletele noastre, niciodată”.

Unitatea a cerut din toate cauzele unirea. Tot în 1915, un alt

mare român, Nicolae Titulescu, spunea profetic: „Nu se

poate ca ceea ce se conținează în nașa românească și ceea ce

sunt în înimă românească, să nu poată împărtășii energie ro-

mânească”. Unirea de la 1 Decembrie 1918 încheia un lung

procés de pregătire și care a rotunjit Statul Unitar Român,

cum, pentru o clipă, la încheierea în anul 1699 Mihai Vi-

șteană.

Ziua de 1 Decembrie 1918, s-a zis chiar elunel (Ziarul U-

nirea, 1 XII 1918) a fost „Răsăritul cel mai strălucit al ca-

rei, ma senine zile a neamului românesc”.

Astăzi, după 74 de ani, Tă-n întreagă își amintest de a-

zi de 1 Decembrie 1918 cînd, după o intensă pregătire,

în Alba Iulia s-a înțepit Marea Adunare Națională care,

încheindu-lă victoria românilor, a hotărât unirea Tran-

silvaniei cu România. Consecință, pe Platoul Românilor, de-

la magneza celișii Alba Iuliei a avut loc Adunarea Popu-

lară care, întrunind peste o sută de mii de oameni, din do-

pările Transilvaniei și Banatului, și-a dat așa-dubul deplin

de înălțării deaderul național major — unirea aces-

re provinciei cu Patria-Mamă.

STELIAN IONESCU

Ca și în prezentarea scurtă pe care am fă-

cuit-o într-un articol anterior, susțin regelui

Carol I (primul rege al României) și în pre-

zentarea care se referă la regele Ferdinand I

(1914—1927), voi pleca mai înțîi de la ceea ce

s-a scris despre acesta în Dictionarul no-

enciclopedic.

Astfel în Dictionarul Encyclopedie Română,

apărut în Ed. politică în 1964, într-o colanță

din cele trei, de pe pag. 367, consacrat regelui

Ferdinand, n-am găsit în activitatea cî-

estuă nimic care să-l pună într-o lumină

favorabilă. Aflam doar că „neutralitatea ini-

țată” din anii 1914—1916 „a fost folosă de

burghezia și moșierimea din România, pe ur-

ma a obțin profituri cît mai mari din pîr-

ță unea sau altă altă dintr-o țară imperialistă”,

că Ferdinand a semnat „înarea României în războiul imperialist, dă patru Al-

tanieri, folosind în scopuri politice na-

zionale masoră pentru dezăvîrșirea procesului de

formare a statului național român unitar” și

că „teamă provocată de posibilitatea unirii

țărilor cu lupa clasică munților”, l-a

lăsat determinat pe Ferdinand, să promită în

mod demagogic înălțării unei „reforme

agrare” și „lărgirea drepturilor politice”.

Tot din aceeași surse, afișată de peste 30 de

ani la îndemna noastră a tuturor, mai puțin

cunoștință de la împăratul său, în timpul domniei lui

Ferdinand, statul burghezie-moșierie (Româ-

nă) a participat la întrevenția împotriva Rusiei sovietice (1918) și altării de Antanta, la în-

frângerea „Republiei sovietice Ungare” (1919).

Această prezență este în sfîrșit completată

și cu faptul că pe plan intern, Ferdinand a

pus o politică de înăbuzire a muncitorilor

și revoluționari“ iar pe plan exterior „a

acestui subordonarea României de către

țările puțină imperialiste, îndeosebi, de către

Rusia și Anglia”.

Mai slabe în date de acest gen este „Mîcul

Dictionar Encyclopedic“ apărut prin Ed. Sti-

intifică și Encyclopedie (București 1970) în

care, în cele cîteva rînduri consecrate regelui

Ferdinand s-a găsit totușii loc să se menționeze că acesta, fără nici un alt merit, a fost

Prof. Acad. Dr. Doz. ION GHERMAN
(Continuare în pag. a 2-a)

STIMATI CITITORI,
Numărul viitor al ziarului nostru va apărea
joi, 3 decembrie a.c.

Contribuția scriitorilor la Unirea cea Mare

Curentul democratic al suveranității poporului a făcut să se trezească rînd pe rînd popoarele oprițăne și împărătești habsburgice la constiunță națională proprie. Din secolul al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea datează la deosebită încîrcare a tulburării naționale din Transilvania, care a devenit nota dominantă a tuturor trăimităilor naționale și sociale.

Inălțării Scolio ardelenie de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea au fost insuflarei cîrcetători ai trecutului nostru chiar cînd pe acelora prezintă exagerări. Corifeii Scolio ardelenie, în frunte cu Samuil Micu, Gheorghe Sincal, Petru Maior, Ioan Budai-Deleanu și alții au fost cîrstișii insuflatorii ai trecutului nostru. Prin bogata lor opera sănătoasă, culturală și literară, corifeii Scolio ardelenie s-au înscăzat în miezul celei mai răzatoare actualități a vremii lor. El își sprijină din toate puterile lupta pentru libertatea națională dusă de poporul român din Transilvania subjugată de imperialismul habsburgic.

La începutul secolului al XIX-lea a fost pusă și literatura poetică în slujba ideilor de independență și unitate națională. Aceasta o găsim în Tiganiaida lui Ion Budai-Deleanu.

Într-o carte în limba germană, publicată la Sibiu în 1848 de preotul săs Daniel Roth, se vorbește de UN REGAT AL DACIEI sau o MONARHIE DACO-ROMANĂ. Acest stat urmă să cuprindă românii din Transilvania, subjugăți de imperialismul habsburgic.

Samuil Micu se străduia să arate comunitatea de teritoriu a poporului român (în SCURTA CONSTITUȚIA istoriei românilor), scrisă pe la 1782. Gheorghe Sincal pliedă pentru respectarea drepturilor românilor pentru a nu mai fi robii invocând originea lor română. Petru Maior, în cartea sa

nujuț, în discursul său la Blaj în ziua de 3/15 mai 1848, chemă pe români din Transilvania să lupte pentru libertatea națională și dreptatea socială: „Flindără naționea, adunindu-se din toate pările la această sărbătoare a libertății, arată că nu mai va fi supusă altor națuni, adunarea să o îmbrace în vesinătatea cel mai mare sârbătoresc, adică să proclame libertatea și independența naționului român“.

Cea mai marează pildă de solidaritate românească pe pămîntul Transilvaniei a fost acea în vechi memorabilă, 3/15 mai 1848, cînd poporul român înțeleagă poruncă vremii, a alergat la Blaj pe „Câmpul Libertății“.

Au trecut într-o cîrcetătorie de la Blaj în ziua de 3/15 mai 1848, chemă pe români din Transilvania să lupte pentru libertatea națională și dreptatea socială. Acesta a fost un adevarat juriu național. Aceasta o găsim în Tiganiaida lui Ion Budai-Deleanu.

Intr-o carte în limba germană, publicată la Sibiu în 1848 de preotul săs Daniel Roth, se vorbește de UN REGAT AL DACIEI sau o MONARHIE DACO-ROMANĂ.

Acest stat urmă să cuprindă românii din Transilvania, subjugăți de imperialismul habsburgic

Să cunoaștem adevărul istoric

Regele FERDINAND I

(Urmăre din pag. 10)

(V.I. Lenin — Opera — vol. 32, E.S.P.L.P. București 1956, pag. 101).

Dacă acesta este adevărul istoric, atunci de ce în Dictionarul Encyclopædia Română citat mai sus se vorbește despre „o participare a statului bulgăro-moscovesc către la intervenția împotriva Rusiei Soviетice (1918)”, ea depinde un fapt cu total semnificativ și cert.

Pe de altă parte, tot în lucrările prestigioase de istorie apărute în acelăzile decenii și până obâză să fiți în înțeleptul unei „reformă agrare” și lăsarea drepturilor politice „nu a fost numai o promisiune făcută regelui Ferdinand în mod demagogic”. Astfel C.C. Giurăscu și Dinu C. Giurăscu în Istoria Românilor (Ed. Albatros, București, la pag. 499, printre altele afirma: „Întrărătă s-au exprimat 6 000 000 hectare, împriestărindu-se nu numai județii români, dar și celi unguri, secui, sas, rutene etc. (...) Din numărul total de 1 383 353 de jări care au primiți pământ, 201 165 aparțință naționalității confloctuoase”. Chiar dacă să menținem, nu cumă fiți în accesă lucrare, și un secesor apreciază de exponță moștenirea „proprietatea țărănească detine aproape 70% (67,8%) din suprafața totală. În legătură cu cea de două importanță reformă privind introducerea în constitutivă (încă din 1917) a votului universal, egal, direct și secret, cei doi cunoscute istorici români afirman că aceasta a însemnat „un mare progres politic; țărăneasca adică mare majoritate a populației, precum și pătră săracă a orașelor avea acum putină să participe direct la viața publică și să spună cuvintul” (pag. 701).

Rezultă deci, că nici sub raportul „lărgirei drepturilor politice” nu se poate vorbi numai de niște promisiuni făcute de regelui Ferdinand „în mod demagogic” așa cum se încredează să fie uneori prezentate asemenea fapte istorice de necontestată autenticitate.

Că regale Ferdinand a tinut să dominească astăzi cum a promis „ca bun român”, rezultă și din frumosul cuvint pe care acesta l-a rotit

la 13 octombrie 1922 în Catedrala din Alba Iulia:

„Vreau, declară stăpîn regelui, ca țărăneasca să înțeleagă, pe oricare ca le-a dobindit, că țărăneasca poate să devină în foilești și în banchi obștești.”

„Vreau ca munitorimea, credincioșii Paștelui, să-și afle soarta, totuși mai prosperă într-o viață de armonie și de prosperitate socială.”

„Vreau ca țărani Românești, întregi, totuși într-un spirit să devină într-o lume de drepturi egale cu ale tuturor Românilor, ca să aibă cu toata putere Statul în care Colțul să rindă să trăiască Împreună în noi.”

„Vreau ca români din toate străinătățile, însoțitori de naționalitate, să se folosească totuși de drepturi egale cu ale tuturor Românilor, ca să aibă cu toata putere Statul în care Colțul să rindă să trăiască Împreună în noi.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

Regale se simțează astăzi necădere cuvint din această cintare, atunci îl înțelegem pe drepturi egale cu ale tuturor Românilor, ca să aibă cu toata putere Statul în care Colțul să rindă să trăiască Împreună în noi.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cumpătă suculentă: Istoria Românilor de la Lupaș, București — 1937.”

„Vreau ca în timpul domniei noastre, printre intința și înțeala dezvoltării culturale, Patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație și revine în cunostere Orientului European, după altele vacanță de cump

DE GLOB

PANĂ la ORA 12

Specialiști din KGB trimiși la Tiraspol

Vadim Sevtov, ministru de securitate al Republicii Riga, a recunoscut că numele său adesea este Vladimir Antufieev și că înainte de a veni în Transnistria în primăvara anului 1990 s-a aflat în fruntea comitetului de securitate al statului Letonia și a avut o activitate cunoscută în "Omon" (deținătorul de militie cu destinație specială din Riga, Vadim Sevtov) și într-o conferință de presă televizată în legătură cu un articol publicat de colonelul Mihail Bergman în ziarul "Dnestrovskiy meridian" în care fostul comandant al garnizoanei orașului Tiraspol dezvăluie trecutul lui Sevtov-Antufieev, reținând agenția BASA. „Am fost trimis în Ti-

raspol de forțele democratice ale Rusiei. Am plecat Riga, unde lucraseră cu încă un comandanță Omon-ului Alexandru Parfionov, președinte al autoritățile letone care înțelegeau să mă lichideze", a spus Sevtov-Antufieev. În Tiraspol sînt veniti mulți speciați ai fostului K.G.B. din URSS și ai comandanților de securitate a celor două republici ex-sovietice, pentru a sprijini devenirea republicii nistreni și a organelor ei de securitate. Împreună cu el în noiembrie 1990 în Tiraspol au sosit și mulți "sovărișii cu idei", colaboratori ai serviciului de securitate și Ministerului de Interni din Estonia, membri ai grupurilor populare ale Interfrontului estonian.

VENEZUELA:

Încă o tentativă de înlăturare a președintelui țării

Revoltelor sociale au jalona mandatul președintelui venezuelan Carlos Andrés Pérez, din momentul insalarii sale la putere în februarie 1989.

Citeva date despre această țară din America Latină: populația 18,2 milioane locuitori, datoră «ex-erni» (ultimele cifre disponibile din 1989) - 33.144 milioane de dolari (cea mai mare datorie externă dintre țările Pactului Andin); Peru 19.875, Ecuador 11.311, Bolivia 4.359, Columbia 16.827; N.N.: cifrele, respectiv milioane de dolari).

Valoarea exporturilor Venezuelei se ridică la 12.953 milioane dolari, iar importurile la 7.837 milioane de dolari.

Rata inflației (1990-1989) a fost de 16%.

Tara numără 12 milioane de săraci. Pentru a diminua ceea ce normal deficit, orelelele a contat pentru o reducere drastică a cheltuielilor publice și pentru o creștere progresivă a prețurilor. Multe proclamații au servită contracararea insă puternică cu tot mai frecventă.

tele denunțuri de corupție.

Valul de nemulțumiri a culminat la 4 februarie 1992 cu încrengătura de lovitura de stat organizată de ofițeri ai armatei condusi de lt. col. Hugo Chávez.

Scena politică din Venezuela a fost din nou bulevardul zilelor acceași printre nouă și nouă: la unor militari de la înlăturarea de la putere pe președintele Carlos Andrés Pérez.

Deși grupul de băstini ocupării vinării clădirea televiziunii, insurecția a fost înfrântă.

Președintele Carlos Andrés Pérez a afirmat că de rebele sunt vinovații civili din două mari grupuri politice de ex-mă stingă "Bandera roșie" (Steagul roșu) și "Tercerul Camino" (A treia cale).

Sprijinile de același miliardă care au organizat în februarie acțiunea de forță împotriva sefului statului.

MARIANA SIPOS

GERMANIA:

Fractiunea parlamentară UCD/UCS cere instituirea unei blocade totale împotriva Serbiei

Fractiunea UCD/UCS din Bundestag a cerut instituirea unei blocade totale împotriva Iugoslaviei „pentru a preveni un genocid prelungit”.

Vicepreședintele acestei fracții, Karl-Heinz Hornbostel, a declarat - într-un interviu acordat cotidianului „Neue Ostwestfälische Zeitung” - că UCD/UCS consideră că măsurile luate pînă acum „total insuficiente” și să pronunță pentru o blocadă totală sau parțială a transporturilor feroviare, maritime și aeriene, a comunicărilor prin postă, telegraf și radio, precum și a relațiilor diplomatice.

Fracțiunea parlamentară așteaptă răspunsul guvernului de la Bonn printre o inițiativă pronunțată în cadrul forumului politic și al CSCE.

La această poziție ar trebui să se relateze de asemenea Franța și Marea Britanie, intervenind pe lingă Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite pentru adoptarea cit mai grăbită a decizilor ce se impun. Karl-Heinz Hornbostel a recomandat guvernului

În fosta Iugoslavie „nu are loc un război, ci un genocid”

Președintele bosniac, Alija Izetbegović, a respins duminecă o propunere a laureatului Premiului Nobel pentru pace, Elie Wiesel, de a discuta la Paris cu liderii sîrbăi slobođan Milosević.

Izetbegović a replicat: „Acesta nu-l un război obișnuit, este un genocid. Putem discuta cu înamicul nostru, dar nu ne putem întîlni cu ucigașii copiilor noștri”. Poporul nostru vede în ei assassini”.

La rîndul său, Wiesel a replicat: „D-le președinte el spune același lucru. Aceasta este mare problema”.

Înunții adoptate de Națiunile Unite - a fi alături de un avertizment pentru naționaliști sîrbi, la care accesia la răsunătoare prințării de la Paris, a transmite avertismentul „ucigașii ai copiilor noștri”, transmite agentul Reuter. Wiesel aflat într-o vizită în lagărul de detinere din Bosnia și pentru a reda raportul privind violențele de la Toraži, a sugerat lui Izetbegović să alăture o în-

trevedere cu liderul sîrbilor bosniaci, Radovan Karadžić.

înălțării la președintele Serbiei, Slobođan Milosević.

Senatorul Tom Lantos s-a întîlnit cu președintele PNTCD

Două domeni Tom Lantos, senator american a efectuat o vizită în România, în cadrul unei turări în Europa Centrală destinate alcătuirii unui raport ce va fi înaintat Consiliului Statelor Unite.

Întîlnirea lui Lantos cu reprezentanții opozitioniști din România s-a inserat pe linia unei vîltoare reconsiderări a poziției față de acordarea clauzei naționali celor mai favorizate. Punctele de vedere ale liderilor opozitioniști prezintă importanță pentru ministrul de externe.

În cînd va trebui să tragă o concluzie, vor fi în considerare în mare atenție ceea ce o ștîră mă rugă. Trebuie să vă spune că am constată că sunt încă probleme care, în special în cîteva controale guvernamentale asupra Televiziunii.

Cred că este important ca Televiziunea să devină independentă față de guvern. O

adăverită democrație nu este posibilă atât timp cât cel mai important mijloc de comunicare pentru 23 de milioane de oameni este în mâinile unui grup politic.

Sunt foarte recunoscător gazdelor mele și

colegilor mei pentru faptul că am reușit să explorăm amănuntul problemele și posibilitățile existente. Sîi en vot îneșteam, în modul cel mai serios, de cîteva făcătă de către conducerea opozitioniștilor.

ROMULUS CRISTEA

SPORT

SPORT

O strălucită aniversare

Desi stiam de la începutul anului, și chiar mai de mult, că anul acesta Federația Română de Atletism va avea de sărbătorit un jubileu de mare rezonanță - 80 de ani de la înființare - vîrtejul evenimentelor de toate felurile ni-l-a sters din preocupări. Ni-l reamintim însă conductarea Federației cu prilejul conferinței de presă, cind năsau dat și cîteva detalii asupra felului cum va fi sărbătorită această aniversare care în anul 1912 succedea la numai cîteva luni întemeierea Federației Internaționale de Atletism (I.A.T.F. - Stockholm si decembrie - București). A fost invitat și președintele Federației Internaționale, dl. Primo Nebiolo, ce se sporează că va lua parte (ceea ce vă vom informa din vîreme) ca și președintele federației europene care fiind însă ministru Asărișorii Finanțelor va fi probabil reținut de o comemorare înînd de istoria

festivitatea ce va avea loc simbolic în sala Radiodifuziunii Române, unde nu sunt invitate peste 600 de persoane, printre care și toate oficialitățile țării și reprezentanții ai viitorii publice, principalele prezențe din viața sportivă vor fi prezentă Federației Iolanda Balas, nouă ministru al Tineretului și Sportului și președintă Comitetului Olimpic Român. Lia Manoliu, deci două teste camioane olimice.

Se vor distribui trofee co-memorative unor mari personalități ale atletismului și de atenție, determinată de prezența la start a numai două echipe străine, aceea tur-rotetur, trofeul Carpați la handbal feminin, să-a încheiat dimineața cu victoria echipei naționale a țării noastre învinătoare în toate întîlnirile disputate. O victorie râmâne o victorie chiar și în

se va mai putea viziona și un film prezentând istoria atletismului românesc și audia în execuția orchestrelor Radio și din Rapsodia I de George Enescu.

Inaugurările salii o expoziție filatelică și una de fotografii

toate consacrate atletismului

vor căuta să intregească o imagine cît mai apropiată „sportului sporturilor” ce a adus atâtă satisfacție și glorie măștării sportive din România și ale cărei organisme sunt printre cele mai vechi din lume.

IOAN FRINCU

Un entuziasmant recital rugbistic

Am văzut pe un Twickenham arhiplin, ultimul meci al australienilor din turneul european - disputat în comparație cu echipa subtitulată de „Barbarians” întrunește jucători - firește din cei mai buni - ai tuturor celorlalte națiuni, deci atâtă cîteva și sunt opuse. De data aceasta în condiții normale, Dar după partida cîstigată dimineață la Larnaca în fața Ciprului, concluziile de mai sus reprezintă strictă realitate. Primele două goluri au fost măcar puțin norocoase - după cum nemerită a fost și punctul găzdelor - iar echipa României a fructificat tot ce se putea fructifica în materie de situații. Dar să nu uităm că din minutul 4 și după minutul 41 am tremurat efectiv pentru ai noștri, egalarea plutind în aer pînă cu vrăo zece minute înainte de sfîrșit. Însăruilă au jucat cu multă hotărâre și convinție, fiind primii la minge și permitindu-și chiar numere de tehnici individuală în dăru tricoulor. Aceștia au jucat apărat, confuz, lăsând de multe ori impresia că joacă pentru prima oară împreună.

(I.T.)

Disputat în sala Sporturilor din Oradea, după o formulă inedită, determinată de prezența la start a numai două echipe străine, aceea tur-rotetur, trofeul Carpați la handbal feminin, să-a încheiat dimineața cu victoria echipei naționale a țării noastre învinătoare în toate întîlnirile disputate. O victorie râmâne o victorie chiar și în

Gimnastica românească mereu prima

Vestile bune ne sosesc din îndeptără Japonia. În orașul Nagoya în cadrul Cupei Kumichi disputată în Palatul Sporturilor din acest oraș, au concursat și două români compus cu 39,374 și respectiv 39,087.

gimnaste române: Lavinia Miloșovici și Cristina Bontă. Ele au ocupat în această oportunitate locul I și locul II, respectiv.

termen de la trupele de jandarmi. La ceremonia de avut loc cu acest președinte la Comandamentul trupelor de jandarmi din Bă-

neasa a participat ca invitați alături de alte personalități și personaje distinse, dl. Cornelius Coposu președintele PNTCD (AC)

CDR din nou în dialog cu presa

Simbătă 28 noiembrie a.c., cu începere de la ora 9, a avut loc ceremonia de depuneri jurămînului militar de la Comandamentul trupelor de jandarmi din Bă-

neasa

cronică de fonduri, reprezentanți profesioniști care să fie cea să facă etc. D. Emil Constantinescu să fie, în principal, la apariția de propagandă al puterii ce a deschis, la discursul de final al demagogic-populist și cîstea precum și la încetarea CDR de a aduna în mod eficient semnături din teritoriul.

Dna Ana Blăndiana

adăugă: „S-a pierdut mult timp cu întocmirea listelor de candidați, cu stabilirea raportului dintre partide și numărul de oameni (...) Aproape de victoria noastră în alegerile din 1990, în cînd se așteptă să se deschidă primăvara, a venit o nouă dezavantajă: nu s-au deschis de alti primari din cîmpie de mijloace (...) Am crezut într-o măsură exagerată că vom cîştiga și am fost dezamăgiti cînd Coposu a declarat că vom fi înjurături în jur de 30%. A fost singurul realist”.

A COSTIN

Statu quo în divizia secundă

Rezultatele tehnice: SERIA I: Portul Constanța -

Chimia Rm. Vilcea 5-2, Flăcăra Moreni - C.S.M. Su-

Bref

• În afara de primele două locuri la individual compus ocupate în ordine la Nagoya de Lavinia Miloșovici și Cristina Bontă, ele au mai cucerit și două titluri pe echipă, prima la sărituri iar cea de-a doua la sol. Fără să se pare cam puțin.

• În echipă de tinerețe a României a obținut o victorie în întîlnirea de la Paralimpici cu omologii lor ciprioti cu 2-0.

• Farul Constanța este noua campioană a jîrlii la lupte greco-romane.

• În selecționata mondială ce va întîlni la Paris, reprezentanța Frantei, figurând și handbalistul român Robert Lieu.

Redactor sef: MARIANA SIPOS

Editorialist: BARBU CIOCULESCU

Secretar general de redacție:

CORNELIA SINDIE-CONSTANTIN

REDACȚIA: Augustus Costache, Ioan Frincu, Alie Mirza. Fotoreporter: Natalia Dumitru.

Redacție și administrație: Calea Victoriei, nr. 133, et. 2, 70179 București; telefon: 6 50 41 25; fax: 6 50 64 44; Difuzare: telefon: 6 15 03 39; Cont de virament: 45 10 50 1105; Banca Comercială Română S.M.B.

ISSN 1220 - 5733